

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper.

(Established 1841)

Published Every Friday

Vol. 137

JAFFNA, FRIDAY, 4TH MARCH, 1977.

No. 9

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

ANNUAL SESSIONS OF THE JAFFNA DIOCESAN COUNCIL, C. S. I.

The Annual sessions of the Jaffna Diocesan Council of the Church of South India were held at Vaddukoddai, as reported in our last issue, from the 24th to the 26th February, 1977. We publish below some of the important items and business transacted at the sessions.

(1) The Worship service on the 2nd day was led by the Rev. S. P. Jeyasingham. On the 3rd day the Bishop celebrated Holy Communion at the Cathedral Church at 8 a.m. He was assisted by the Rev. L. N. Hitchcock, who also led the Litany. The Rev. D. R. Ampalavanar preached the Sermon.

The Intercessions at the end of morning session were conducted by Messrs. J. S. Markandu, V. N. Tharmakulasingham and Rev. L. N. Hitchcock respectively.

(2) Votes of Condolence on the death of the following were passed:

(a) The most Rev. Lakdasade Mel—proposed by the Rt. Rev. Dr. S. Kulandran.

(b) Mr. Edson C. Lockwood—proposed by Mr. I. P. Thurairatnam.

(c) Mr. P. W. Ariaratnam—proposed by the Rev. S. T. Aseervatham.

(d) Mr. S. Kunanayagam—proposed by the Rev. N. W. G. Sugunarajah.

(e) Mrs. K. S. Jeyasingham—proposed by Mr. L. S. Kulathungam.

(f) Mrs. V. Nalliah—proposed by Mr. A. S. Balaratnam.

(g) Mr. V. Nalliah—proposed by Mr. A. Rajasingham.

(3) The reports of various Standing Committees and of the

Evangelistic and the Religious Education Board were presented by their respective convenors and adopted.

(4) In connection with the report of the Religious Education Board, it was decided to forward the following resolution to the National Christian Council of Ceylon, on the failure by the University of Sri Lanka to make provision for Tamil Christian students to offer "Christian Civilization" in the Tamil medium in the Jaffna Campus.

"The Jaffna Diocesan Council of the Church of South India, at its annual sessions held from the 24th to the 26th February, 1977, at Vaddukoddai, resolves to bring to the notice of the National Christian Council of Ceylon the failure of the authorities of the University of Sri Lanka to provide facilities to the Tamil Christian students to offer 'Christian Civilisation' in the Tamil medium, which has been made a compulsory subject for those in its Department of Humanities. Provision has been, however, made only in the Vidyalandkara Campus and in the Sinhala medium. We should like to point out to the N. C. C. that in the Jaffna Campus at present Tamil Christian students are forced to offer 'Hindu Civilisation' in the place of 'Christian Civilisation'. We request the N. C. C. to take up this matter with the authorities of the University to ensure that speedy action is taken to provide the necessary facilities for the Tamil Christian students to offer 'Christian Civilisation' in the Tamil medium in the Jaffna Campus."

(To be continued)

MARJORIE JEYASINGHAM

The poignancy of the sudden death of Marjorie Jeyasingham on the 8th March last year haunts her relatives and friends today too. But her memory will continue to remain fresh and fragrant for years to come.

She was one of the best and promising students whom I taught at Jaffna College. She had developed not merely a facile and felicitous style in the writing of English but also a genuine love for study. She could have easily pursued a course of studies in higher education. But that was not to be. Both her father Mr. J. N. Appadurai, who was the Supervisor of the Lower School at Jaffna College, and her mother, who was also on the staff of the school, died within a short time of each other. And suddenly Marjorie was called upon to shoulder the responsibilities of

bringing up a family of five brothers and a sister, and maintaining the tradition of a well disciplined Christian home set up by her parents. That Marjorie succeeded in this difficult task is borne out by the fact that almost all the members of her family have risen to positions of eminence in this country and abroad and are held in high regard.

When the time came to her to choose her life partner, she made a deliberate choice of one, who, she knew, had dedicated himself to the Christian Ministry. Her subsequent life makes me think that she felt she was responding to the call of her Lord to become a pastor's wife. She remained throughout her life as an ideal helpmate of, and co-worker with, a minister.

The Rev. K. S. Jeyasingham is one of the best parish priests in our Diocese. It is very diffi-

cult to be this, along with being involved in various phases of the work of the Diocese. One of the leading personalities in the Diocese, he was called upon to bear heavy responsibilities. He could not have carried them out successfully, without Marjorie's meaningful aid. She helped him materially and was a source of great strength in his parish work. She also shared with her husband in planning and carrying out his other tasks satisfactorily. She was a moving force behind him, sustaining and supporting and inspiring him. I should like to regard this as one of her services to the Diocese.

She herself made a valuable contribution to the work of the Diocese as the Convener of the Women's Auxiliaries Committee (Now called the Women's Fellowship Committee) for seven years, 1967—1973. She planned her work with great care, imagination, enthusiasm, and devotion. Her annual reports were invariably received by the Diocesan Council with appreciation. It was she who introduced the world-wide Least Coin Fellowship into our Diocese. She visited practically all our churches for popularising the Fellowship. For the same purpose she also visited some of the Churches of other denominations in Jaffna, Colombo and Kandy.

Marjorie had the enviable opportunity of attending, as a representative from Ceylon sent by the National Christian Council, the 4th and 5th Assemblies of the Asian Church Women's Conference, the former held in Indonesia in 1970, and the latter in Bangkok in 1974. From 1970 to 1974 she functioned as a member of the planning Committee of the Conference. Earlier in 1963 she had accompanied her husband, at the invitation of the Massachusetts' Church Council, on a visit to American Churches, where they made a great impact.

The same characteristics, noticeable in her work with Women's Auxiliaries, also marked her work as the Secretary of the inter-denominational Board of Management of the William Mather Memorial Women's Centre in Inuvil.

She was a woman of great charm, always full of cheer, peace and undimmed faith in her Lord.

LYMAN S. KULATHUNGAM

OBITUARY

Mr. V. N. Hunt

We regret to record the death of Mr. V. Navaratnam Hunt, Malayan Pensioner, Husband of Amirtham on Monday the 14th February.

The funeral Service was held on Wednesday the 16th instant

William Mather Memorial Women's Centre

ANNUAL FESTIVAL

Saturday, March 12th, 1977

PROGRAMME

- 8-00 a.m. Service of Holy Communion.
Breakfast.
- 3-00 p.m. Thanksgiving Service in remembrance of
MRS. A. P. PERINPANAYAGAM
DR. (MISS) E. M. THILLIAMPALAM
MRS. MARJORIE JEYASINGAM
- 4-00 p.m. Tea.
- 4-45 p.m. Public Meeting.
Speaker: Mrs. Joann Snider
- 5-30 p.m. A Christian Skit —
Centre girls.

(Offerings will be received for the work of the Centre.)

Please come with your friends.

Ruby Appadurai

(Secretary—Board of Management)

Mission House,
Vembadi Road, Jaffna.

IN MEMORIAM

IN AFFECTIONATE REMEMBRANCE
OF

MARJORIE ROSAMALAR JEYASINGAM

Who departed this life on
8th March, 1976.

It is one year since you passed away calling on Jesus on whom you wholly relied, there to remain safe in His Arms for ever.

"Now that thy earthly work is done,
Ours the sorrow, Thine the gain
Live in peace where Christ doth shine
Tireless, deathless Joy be Thine."

at his residence at Sandilipay. Rev. N. W. G. Sugunarajah officiated, assisted by Rev. S. Manopavan.

The committal rites at the Manipay Cemetery were performed by Rev. N. W. G. Sugunarajah.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

தென் தாயகம் [வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.]
"நதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்"

மார் 137] 4 — 3 — 1977 [இதழ் 9

தேர்தல்கள் நெருங்குகின்றன

தென் ஆசிய நாடுகளான இந்தியா, இலங்கை, பாகிஸ்தான் ஆகிய நாடுகள் இவ்வருடம் மிக முக்கியமான தேர்தல்களைச் சந்திக்க விரும்புகின்றன. இந்தியாவில் இப்பொழுது தேர்தல் ஜூன் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்துள்ளது. முக்கியமான நான்கு எதிர்க்கட்சிகள் ஒன்று கூடி ஜனதா கட்சியை அமைத்து, திருமதி காந்தியை எப்படியாவது பதவியிலிருந்து இறக்கிவிட வேண்டுமென்று பரிசீலனை செய்து வருகின்றன. சமீபத்தில் இராஜிவ் காந்தி வியாபாரத்துறைப் பிரதி அமைச்சரும் எதிர்க்கட்சிகளுக்குச் சார்பாகப் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டிருப்பது திருமதி காந்தியின் நிலையைத் தர்மசங்கடமாக்கியுள்ளது. எதிர்க்கட்சிகள் ஒன்றிணைந்து போராடினாலும், தங்களுக்குள் யார் பிரதமராக வருவது என்பதனை இன்னும் அவர்கள் முடிவுகூட்டவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்க விஷயமாகும். இதனாலே "காங்கிரஸ் இல்லாவிட்டால் குழப்பம்" என்ற கருத்தில் ஓரளவு நியாயம் இருக்கிறது என்பது தெளிவாகியுள்ளது. திருமதி காந்தி பல போர்முனைகளைக் கண்டவர். மிகப் பெருந்தலைவர்களையெல்லாம் லாகுவமாகத் தோற்கடித்துள்ளார். அவரை அதிர்ச்சி வைத்தியர் என அரசியல் அவதானிகள் குறிப்பிடுவர். அதிர்ச்சி வைத்தியருக்கு இந்த வியடும் அனேக அதிர்ச்சிகள் காத்திருக்கின்றன என்கிறார் ஜெகஜீவன்ராம். இன்னும் சில நாட்களில் யாருக்கு அதிர்ச்சியேற்படப் போகின்றது என்பது தெரிந்து விடும்.

சென்ற வாரம் இலங்கை மந்திரி சபையிலிருந்து இராஜிவ் காந்தி செய்த திரு. T. B. சுபசிங்காவை இலங்கையின் ஜெகஜீவன்ராம் எனச் சில பத்திரிகைகள் குறிப்பிடுகின்றன. மந்திரி சபையிலும் பலமான ஓர் அமைப்பு இலங்கையில் நிலவுவதே தனது இராஜிவ் காந்திக்குக் காரணமென்கிறார் திரு. சுபசிங்கா ஆனால், சமசமாஜிஸ்ட்கள் வெளியேறிய காலத்தொட்டுத் திரு. சுபசிங்காவின் இராஜிவ் காந்திப் பதவிக்குத் தோல்வியும் புதிதாக அமைக்கப்படவிரும்பும் இடதுசாரி முன்னணிக்கு அவரே தலைமை தாங்குவார் என்று பரவலாகப் பேசிக்கொள்ளப்படுகிறது. திரு. சுபசிங்காவின் வெளியேற்றம் வெகு விரைவில் முக்கியமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

அறிமுகம்:

ஐந்தாகமம்

— R. C. —

(முற்பகுதி)

யோசியா மன்னன் காலத்தில் எருசலேம் தேவாலயத்தில் சட்டங்கள் அடங்கிய ஒரு சுருள் கண்டெடுக்கப்பட்டதாக II இராஜாக்கள் 22:12, 13 இல் காணலாம். கண்டெடுக்கப்பட்ட நூலை வாசிக்கக் கேட்டவுடனேயே மன்னனும், மக்களும் திகிலடைந்தனர் என இப்பகுதியில் காணப்படுகிறது.

கிறிஸ்துவபிரபுவின் விளவாலை யோசியா கர்த்தரிடம் கோபம் நம் மேல் பற்றியெய்தியது என்று மன்னன் சொல்வதையும் இப்பகுதியில் காண்கிறோம். எனவே, கிறிஸ்துவபிரபுவைத் தண்டனை யாகச் சில சம்பவங்கள் அந்தச் சுருளில் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். உபா. 28:15 முதல் இத்தகைய சம்பவங்களின் பட்டியலைக் காணலாம்.

மேலும், கண்டெடுக்கப்பட்ட நூலின் அடிப்படையில் சில சீர்திருத்தங்கள் நாட்டில் செய்யப்பட்டன என்பதையும் இராஜாக்கள் நூலில் காணலாம். இவைகளும் பெரும்பாலும் உபா. 28:14; உபா. 16:1-8, வானசேனை வணக்கத்தை ஒழித்தல் (2 இரா. 23:11; உபா. 17:2) ஆகியவற்றைக் காண்க.

எனவே, எருசலேம் தேவாலயத்தில் யோசியா மன்னன் காலத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட இந்தச் சுருள் உபாசனா நூல்— என்ற முடிவுக்கு வரலாம்,

19-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் சில அறிஞர்கள், ஐந்தாகம நூலில் (1) இறைவனுக்கு யாவே (Jaweh) கர்த்தரானாலும் பெயரைப் பயன்படுத்திய ஒரு மூலம் (J); (2) எலோகிம் (Elohim) கடவுள் என்னும் பெயரைப் பயன்படுத்திய மோசேக்கு யெகோவா என்னும் பெயர் அறிப்பப்படும் வரை ஒரு மூலம் (E); (3) ஆசாரிய வழிபாட்டுச் சட்டங்கள் அடங்கிய ஒரு மூலம்—Priestly (P); (4) உபாசனா நூலின் பகுதிகள்—Deuteronomy (D) என நான்கு மூலங்கள் இருப்பதாகக் கூறினர்.

இவையே J, E, P, D. என வழங்கப்படும் பாரம்பரியங்கள். மொழிநடை, கடவுளின் தன்மை, இறையியல் போன்றவை. இந்த நான்கு மூலங்களையும் வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றன என்பதையும், அவ்வறிஞர்கள் ஆதாரத்தோடு வெளிப்படுத்தினர். உதாரணமாக, "மாலை நேரத்தில் ஏதேன் பூங்காவில் கடவுள் உலாவச் சென்றார்"—"நோவாவின் பேரையை முடிஞர்" என கடவுள், மனித செயல்களைச் செய்வது போல 'J' பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ளது. (ஆதி 3:8; 7:6)

ஆயின், 'E' பகுதிகளில் கடவுளுக்கு மனு உரு கொடுத்துச் சொல்லாமல் கடந்து நிற்பவராக, தேவதூதர் மூலம் மெல்லிய குரலில் பேசுவதாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. 'D' பகுதியில், மொழிநடை மிகவும் எளிதாக அமைந்துள்ளது. எருசலேமில் மட்டுமே பவி செலுத்தலாம் என்ற இந்நூலில் கூறப்படுகிறது. 'P' பகுதிகளில் ஆசாரிய முறை மறைக்குப் பெரும் சிறப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. மனுவுக்கு,

சிந்தியுங்கள்!

மனிதர் வாழ்வை ஆழிக்கின்ற குடிசைகளையும், நகர்களுக்கும் சமுதாய நிலையங்களையும், ஒடுக்குகின்ற பொருளாதார நிலையங்களையும் பற்றிக் கவலைப்படாமல், மனிதனின் ஆன்மாவின் உயர்வைப் பற்றி மட்டும் கவலைப்படும் சமயம் அழிவை நோக்கி நடைபோட்டுக் கொண்டிருக்கிறது எனலாம்.

— டாக்டர் ஓதர் கிங்.

வேறையால் முற்றிலுமாகத் தவிர்த்தப்பட்டு, கடவுளின் அப்பாரபட்ட தன்மை இந்நூலில் வற்புறுத்தப்படுகிறது.

இத்தகைய வேறுபட்ட பாரம்பரியங்கள் எவ்வாறு இணைப்புப் பெற்று, தற்போதைய ஐந்தாகம நூல் உருவாயிற்று எனக் காணலாம். காணவில்லை. குடியிருப்பு, முதல் சாலோமன் அரசன் காலம் வரையிலும் உள்ள இஸ்ரவேலரின் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் வாய்மொழிப் பாரம்பரியமாகவே (Oral Tradition) பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தன.

சாலோமன் காலத்திற்குப் பின் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில் (கி. பி. 9-ம் நூற்றாண்டு) "யெகோவா" என்ற பெயரைப் பயன்படுத்திய 'J' மூலச் சுவடிகள் எழுதப்பட்டன. இதற்குச் சற்றுப்பின் 'எலோகிம்' என்ற பெயரைப் பயன்படுத்திய 'E' மூல நூல் எழுதப்பட்டது. பின், J, E. என்ற இரு மூல நூற்களும் சேர்த்து இணைக்கப்பட்டன.

யோசியா மன்னன் காலத்தில் (கி. மு. 621) உபாசனா நூல் கண்டெடுக்கப்பட்டது. இதற்குச் சற்றுமுன் இந்நூல் எழுதப்பட்டிருக்கலாம். சுமார் கி. மு. 500 இல், 'J, E.' என்னும் தொகுப்போடு 'D' யும் இணைக்கப்பட்டது.

கிறையிருப்பின் காலத்தில் பாபிலோனில் இருந்த ஆசாரியர், தீர்க்கரை குருவின் வழிபாட்டுக்குரிய ஆசாரங்களையும், சட்டங்களையும், பிற பகுதிகளையும் இணைத்து ஒரு நூல் எழுதினர். கி. மு. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் இது எழுதப்பட்டது. சுமார் கி. மு. 400 இல் ஏனைய மூன்று பகுதிகளின் தொகுப்போடு—'J, E, D.'—'P' யும் தொகுக்கப்பட்டுத் தற்போது இருக்கும் ஐந்தாகம நூல் உருவாயிற்று.

இத்தகைய முடிவு மோசேயின் இறைப்பணியையோ, இஸ்ரவேல் வரலாற்றில் அவரது பங்கையோ எந்த அளவிலும் பாதிக்கவில்லை என்பது உண்மை. மேற்கண்ட நான்கு பாரம்பரிய அடிப்படையிலும் அவற்றின் இறையியல் போக்குகளும் ஐந்தாகம நூல்களில் காணப்படுகின்றன. இவற்றையெல்லாம் இணைத்துச் செல்லும் ஒருமைப் பாட்டையும் காணலாம்.

வசக்குத்தத்தம், தெரிந்தெடுத்தல், உடன்படிக்கை, சட்டம் என்னும் இந்நான்கும் பொறையிறுக்காக ஐந்தாகம நூற்களை இணைத்து வைத்திருக்கின்றன என்பது ஓர் அறிஞர் கருத்தாகும்.

இறைவனின் கீதம் செயல்பட்டமையாலேயே காலக்குறவில் சிறு சிறு மாற்றங்களோடு இந்நூல்கள் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன.

திருமறை இறைவனால் வெளிப்படுத்தப்பட்டு, மனிதனால் பதிவு செய்யப்பட்ட உண்மை ஆகும். அவற்றின் உண்மையையும், அவரது போதனையையும் அறிந்து கொள்வதற்கு உதவுகிறது.

நன்றி செலுத்தும் ஆராதனை

காலஞ்சென்ற

திருமதி பூமணி நல்லையா

திரு. V. நல்லையா

திரு. J. H. A. அழகரத்தினம்

ஆகியோரின்

வாழ்க்கைக்காகவும், சேவைக்காகவும் சாவகச்சேரி C. S. I. ஆலயத்தில் 12-3-1977

காலை 9 மணிக்கு நடைபெறும்.

நண்பர்களும் உறவினர்களும்

அன்புடன்

அழைக்கப்படுகின்றனர்.

"சச்சிதேன்" "எலியேசர் வாசம்"

சாவகச்சேரி.

கடைசி விருந்து

1495 இல், மிலான் நாட்டுச் சிறைச்சாலை, வியர் நார்டேரடாவின்சி என்ற புத்திரப் பெற்ற ஓவியரை, இயேசு பெருமானின் இறுதி விருந்தை அடுத்த காட்சி ஒன்றை ஓவியமாகத் தீட்டித் தரக் கேட்டார். படத்தை மிலாண்டின் ஒரு மடத்தின் ஒரு கவரிக் வரைய வேண்டும். டாவின்சி ஒப்புக்கொண்டு, தமது வேலை யை ஆரம்பித்தார். மூன்று வருடங்களை உழைத்ததின் பயனாக, சுவரை நிரம்பிய சித்திரம் எழுந்தது. சீடர்கள் இயேசு பெருமானுக்கு இறுதிமுத்திலும் மூன்று மூன்று பேராகக் கூடி நின்றுனர். நடுவில் செம்பீர்த்துடல் அமர்ந்திருந்த ஆண்டவரின் கையில் திராட்சை ரசம் நிறைந்த கோப்பை இருந்தது. கோப்பைப் பார்வைக்கு உண்மை கோப்பை போல தத்ருபவராக வரையப்பட்டிருந்தது. படம் முடிவடைந்தபின், டாவின்சி நண்பர் ஒருவரிடம் அவர் கருத்தைக் கேட்டார்.

'அற்புதமாக இருக்கிறது' என்றார் நண்பர். 'அந்தக் கோப்பையை விட்டு என் கண்ணை எடுக்கமுடியவில்லை' என்று முடித்தார்.

டாவின்சியின் கையில் படம் வரையும் மட்டை இருந்தது. அதனால் உடனாகக் கோப்பையின் மீது ஒரு கோடு கிழித்தார்.

'உங்கள் கவனத்தைக் கோப்பை சர்க்கிறது என்றாக, அதை எடுத்துவிட வேண்டியது தான். பார்ப்பவரின் கவனம் கிறிஸ்துவின் மட்டும் தான் பதிய வேண்டும்' என்றார்.

இப்போது 500 ஆண்டுகள் சென்றும், படத்தின் நடுவில் மங்கசு கவர்ச்சியோடு காணப்படுவது இயேசு கிறிஸ்துவின் சரபை. அதைவிட்டுப் பார்ப்பவரை மாற்றித் திராட்சை ரசக் கோப்பைப் படத்தில் இல்லை!

— மனமலர்

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி தொழில்நுட்ப நிலையம்

புதிய தவணை ஆரம்பம் மே 16, 1977.

5 தொழில்துட்பவரனர் பயிற்சிகள்.

வார்ப்பு வேலையிலும் பொருத்து வேலையிலும் பயிற்சிகள்.

தவலை அறிக்கையும், விண்ணப்பப் பத்திரமும் ரூபா 1/-.

மாணவர்களை சம்பளச் சலுகையுண்டு.

இலக்குனர்,

யா. க. தொ. நு. நிலையம், வட்டுக்கோட்டை.

சொல்லும் பொருளும்

கட்டாயப்படுத்துதல்

'ஒருவன் உன்னை ஒரு மைல் தூரம் வரக் கட்டாயப்படுத்தினால் அவனோடு இரண்டு மைல் தூரம் போ' (மத். 5:41). 'சிரேனே ஊராகிய சீமோன் என்பவனை அவர்கள் கண்டு, அவருடைய கிழவையைச் சுமக்கும்படி அவனைக் கட்டாயப்படுத்தினார்கள். (மத். 27:32; மார். 15:21).

மன விரும்பத்துக்கு மாறாகச் செய்வதே கட்டாயத்தால் செய்வதாகும். ஒருவனுடைய உடமை உணர்ச்சி, அவன் விரும்பத்துக்கு மாறாக, அவனைக் கட்டாயப்படுத்தலாம். (உ-ம்.) 'நான் அந்தக் கவியானத்திற்குக் கட்டாயம் போகத்தான் வேண்டும்' என்று கூறும் வழக்கை நோக்குக. இந்த வழக்கு நாளடைவில் கட்டாயம் என்பதற்கு 'நிச்சயம்' என்ற பொருளையும் கொடுத்துவிட்டது. ஒருவன் தன் விரும்பத்துக்கு மாறாகச் செய்யப் பிறர் காரண மாயிருக்கலாம். (உ-ம்.) அவன் என்னைக் கட்டாயப்படுத்தி அந்தக் கவியானத்திற்குக் கூட்டிக் கொண்டு போனான்.

கட்டாயம் என்ற சொல்லுக்கு 'வரி' என்ற பொருளுண்டு. ஒருவனுக்கு விரும்பம் இருப்பினும் இல்லாவிடிலும், அவன் அரசாங்க வரியைச் செலுத்தியாக வேண்டும்.

கட்டாயப்படுத்துதல் என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாகத் தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம் வேதாகமங்களில் பலவந்தம் பண்ணுதல், நிர்ப்பந்தத்தல் என்ற பிற மொழிச் சொற்கள் வருகின்றன.

மேலே குறித்திருக்கும் வசனங்களின் பொருள் மிகத் தெளிவு. எனினும், கட்டாயப் படுத்துதலைக் குறிக்கும் கிரேக்கச் சொல்லின் (அங்கராய்போ) வரலாறு இச்சொல் உணர்த்த வேண்டிய வேறு பொருளும் உண்டு எனத் தெரிவிக்கிறது. அங்கராய்யோ என்ற கிரேக்கச் சொல் புதிய ஏற்பாட்டில் மேலே குறிக்கப்பட்டுள்ள முன்று இடங்களில்தான் வருகிறது.

அங்கராய்யோ என்ற கிரேக்கச் சொல் பாரசை நாட்டுப் பண்டை வழக்கம் ஒன்று அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்த பாரசைச் சொல். 'விவரவாகச் செல்லும் ஏவலரான்' என்ற பொருளை உணர்த்தும் பெயர்ச் சொல்லின் பிறகு தோன்றிய சொல்.

பாரசை நாட்டில் பண்டைக் காலத்தில் ஒரிடத்திலிருந்து மறு ரேர் இடத்திற்குச் செய்தி எடுத்துச் செல்வதற்கான ஓர் ஏற்பாடு இருந்தது. அந்த ஏற்பாட்டின் படி பற்பல முக்கியமான இடங்களில் தூதுவர் அல்லது ஏவலரார் இருந்தனர். அவர்கள் மிகவும் துரிதமாகச் செய்திகளைக் கொண்டு செல்வார்கள். அவர்கள் வழியில் இடைக்கிடையே குதிரைகளை வைத்துக்கொண்டு நிற்பார்கள். இரயோ, பாலோ, மழையோ, வெய்யோ எதுவாயினும் அவர்கள் தயக்கமில்லா வரவு வேகமாய்ச் சென்று தம் உடமையை நிறைவேற்றுவார்கள். ஒவ்வொரு தூதவனும் குதிரையில் ஒருநாட் பயணஞ் செய்து, தனக்கு அடுத்தவனிடம் செய்திச் சுருக்கக் கொடுப்பான். அச்செய்திச் சுருள் இவ்வாறாகக் கூகோறிக் கொண்டு போய்த் தான் சேரவேண்டிய இடத்தை அடைபும். தூரமான இடங்களுக்குத் தூது அனுப்பும் முறையைப் பாரசைக் கையாண்ட முறைக்கு நிகரானது வேறெந்த நாட்டிலும் பண்டைக் காலத்தில் இல்லை என்று சொல்வதற்குத் தடை யாகாது. தூதுவர்களுக்கு உதவி செய்து கொடுத்திருக்கிற வேண்டியிருந்தது. இவ்வாறு கட்டாயப்படுத்துதல் என்ற சொல் உருவானது. இவ்வாறு கட்டாயப்படுத்துதல் என்ற சொல் உருவானது. இவ்வாறு கட்டாயப்படுத்துதல் என்ற சொல் உருவானது.

ரானது வேறெந்த நாட்டிலும் பண்டைக் காலத்தில் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது.

இந்தத் தூதர்கள் செல்வதற்கு நாட்டின் மக்கள் உதவி செய்து வேண்டும்; அவர்கள் செல்வதற்குத் தடையாயிருக்கக் கூடாது. அவர்கள் குதிரை கேட்டராகி எவரும் தடை சொல்லாமல் கட்டாயம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் கேட்பதைக் கொடுக்க மறுப்பதற்கு எவருக்கும் உரிமை கிடையாது. தூதுவருக்கு வழிகாட்ட எவரும் வலாற்றாரம் செய்யப்படலாம். அவர்கள் விரும்பினாலுஞ் சரி, விரும்பாவிட்டாலுஞ் சரி, அவர்களிடம் எதிர்பாக்கப்படும் உதவியைக் கட்டாயம் செய்தே தீர வேண்டும். இவ்வாறாகத் தூதுவரைக் குறித்த சொல்லின்வாறு அவர்கள் பிறரிடம் வேலை கொள்ளுவதைக் குறிக்கும் சொல் எழுந்தது.

வெவ்விதப்பட்ட நாடுகளிலுள்ள மக்களை வெற்றி பெற்ற நாட்டுப் படையினர் தங்களுக்குப் பணிபுரியுமாறு வற்புறுத்துவதுண்டு. படைச்சாமான்களைச் சிறிது தூரம் ஒருவன் தூக்கிச் செல்லுமாறு வற்புறுத்தப்படலாம். இந்த வழக்குப் படிதான் கிரேனே ஊர்ச் சீமோன் இயேசு கிறிஸ்துவின் கிழவையைத் தூக்கிச் செல்லக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டான். தோல்வியுற்ற நாட்டு மக்களை வெற்றி யடைந்த நாட்டினர் கடினமான தன் இழிவானதுமான வேலைகளைச் செய்யுமாறு கட்டாயப்படுத்தித் தாழ்த்துவதுண்டு.

கிரேக்க மொழியில் ஏறிய இந்தப் பாரசைச் சொல், பிற காலத்தில் ஒருவன் வலுக்கட்டாயப்படுத்தும் பொருளில் வழங்கியது. அவ்வாறு கட்டாயப்படுத்தப்பட்டவன் எதிர்ப்பின்றிக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். இந்தக் கருத்தில் ஒருவன் கடவுள்களின் செயல்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று கிரேக்கர் கருதினர். தனக்கு நோய் வந்த காலத்தும் எவனும் கடவுளுக்கு விரோதமாக முறுமுறுக்கக் கூடாது என்பது அவர்களுடைய கருத்து. 'உன் உடல் ஒரு கழுதைக்குச் சமம். அதை வெற்றி வீரன் ஒருவன் கேட்டால் உடனே கொடுத்துவிடு; முறுமுறுக்காதே. முறுமுறுக்காதே அது உன்னிடமிருந்து பிழங்கப்படும். அதாவது, நீ உன் உடலை இழப்பாய்.' இவ்வாறு வகுத்தப்படுத்துவதை முறையிட்டுக்கொள்ள நீதிமன்றம் கிடையாது. தோல்வியுற்ற நாட்டு மக்கள் இவ்வாறு கிறுமைப்படுத்தப்படுவார்கள்.

இதுகாறும் கூறியதிலிருந்து இயேசு கிறிஸ்து மலைப் பிரசங்கத்தில் கூறிய வசனத்திலுள்ள கட்டாயப்படுத்துதல் என்னுடன் சொல் உணர்த்தும் செறிவுள்ள கருத்தைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். 'ஒருவன் உன்னை ஏதாவது தொகு இழிவான வேலையைச் செய்யும்படி கட்டாயப்படுத்தினால், அதைச் செய்வதால் நீ உன் சுயமதிப்பை இழக்க வேண்டியிருந்தாலும், அல்லது அவ்வாறு கட்டாயப்படுத்த அவனுக்கு உன் மீது உரிமை இல்லாவிட்டாலும், அவனுடைய விரும்பத்துக்கு இணங்குகிறார்களே உனக்கு உரிமை உண்டெனினும், தோற்கடிக்கப்பட்ட ஒரு நாட்டின் வெற்றிப் படை வீரன் நடத்துவதுபோல நீ நடத்தப்படட்டாலும் முறுமுறுக்காதே; அவன் தோற்படி செய்; நல் மனத்தோடு செய். அதுவே நான் செய்யும் முறை; நான் நாட்டும் வழி' என்கிறார் இயேசு கிறிஸ்து.

செய்திகள்

உதயதாரகையின் புதிய ஆசிரியர்கள்

உதயதாரகையின் புதிய ஆசிரியர்களாகப் பின்வருவோர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்:

ஆங்கிலப் பகுதி: திரு L. S. குலத்துங்கம், வட்டுக்கோட்டை.

தமிழ்ப் பகுதி: அருள்திரு. N. W. G. சுகுணராசா, குரு இல்லம், மானிப்பாய்.

இவர்கள் 1-3-77 தொடங்கித் தம் பதவிகளையேற்றுப் பணிபுரிவார்கள். தாரகைக்குரிய விடயங்களை மேற்குறிக்கப்பட்ட முகவரிக்கு அனுப்புகள்.

யாழ்.

திருமண்டலப் பேரவையின் புதிய பணியாளர்

யாழ். திருமண்டலப் பேரவையின் 1977-ம் ஆண்டிற்குரிய பணிபாளராகப் பின்வருவோர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்:

செயலர்: அருட்திரு. சாம் தம்பு. பொருள்: திரு K. A. செல்வா. தற்போத்ப் பணிக்குத் தலைவர்:

அருள்திரு. D. C. இரத்தினசீங்கம்.

சமயக் கல்விக்குத் தலைவர்:

அருள்திரு. N. W. G. சுகுணராசா.

உதயதாரகைப் பிள்ளை (மனோஜ்):

திரு. A. இராஜசீங்கம்.

மறுமைப்பிரவேசம்

திரு. J. H. A. அழகரத்தினம்

தவமணியின் கணவரும், சாவச்சேரி திருச்சபையைச் சேர்ந்தவரும், இளைப்பாறிய அரசாங்க உத்தியோகத்திலிருந்து திரும்பி யோபு ஹென்றி ஆழ்வாப்பிள்ளை அழகரத்தினம் சென்ற வியாழக் கிழமை (3-3-77) மறுமைக்குப் பிரவேசித்தனர். இவர் சில நாட்கள் நேயவசர்ப்பட்டு யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலையில் சிகிச்சை பெற்று வந்தார். வியாழக்கிழமை மாலை அமைதியாகக் கரீந்தருக்குள் நித்திரையடைந்தார்.

இவரின் பிரேத சேம ஆராதனை சாவச்சேரியிலுள்ள அவர் இல்லத்தில் சென்ற வெள்ளிக் கிழமை மாலை நடைபெற்றது. ஆராதனையை வண. K. S. ஜெயசிங்கம் அவர்கள், அவ்வாறு ஊழியன் திரு. R. சொலமனின் உதவியுடன் நடாத்தினர். வண. சேவக் சாம். அல்பிரட் தேவாரம் பாடினர். வண. M. A. இரத்தினராசா அருளுரையும் பரராட்டுரையும் வழங்கினர். சாவச்சேரி சேமக்கால விலை அடக்க ஆராதனையை வண. K. S. ஜெயசிங்கம், வண. சேவக் சாம். அல்பிரட்டின் உதவியுடன் நடாத்தினர்.

இவரின் பிரிவால் துயரமும் அவரின் மனைவி தவமணி, மக்கள் பாக்கியம், கருணா, கிருபா, தர்மா, கித்திரா, சுயத்திரா ஆகியோருக்குத் தேவ தேற்றரவு கிட்டுவதாக.

உரிமையைப் பெரிதாய்ப் போற்றும் இக்காலத்து மக்கள், சுயமதிப்பைக் காக்க விரும்பும் இளைஞர், 'நாம் எல்லோரும் தம் நாட்டு மன்னர்' என்று கொக்கரிக்கும் நம் நாட்டுக் குடிகள் ஆண்டவர் கூறிய இந்தப் பொன்மொழியை மனத்தில் இருத்தி, அவர் காட்டிய இந்த அற வழியைப் பின்பற்றினால், அவர் நாமமும் அவர் காட்டிய நெறியும் நாட்டிற்குத் தெளிவுறும்.

தந்தி — மனைவி

தேவை

பொருத்துவேலை (Welding) கற்பிப்பவர்

மாநகச் சம்பளம் ரூ. 300/- தொடக்கம் ரூ. 750/- வரை.

சம்பளம் தராதரத்திலும், அனுபவத்திலும் தங்கியுள்ளது.

மேல் விபரங்களுக்கு :-

இயக்குனர், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, தொழில்துறை நிலையம், வட்டுக்கோட்டை.

புதிய பாட்டுப் புத்தகம்

யாழ். திருமண்டலத்தின் சபைக்குப் புதிய பாட்டுப் புத்தகம் வெளியிடுவதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஞானப்பாட்டுகள் அல்லது கீர்த்தனைகளில் நீங்கள் விரும்பும் பாடல்களைக் குறிப்பிட்டு, பின்வருவாருக்கு உடனே எழுதுங்கள். புதிய பாடல்களைச் சேர்க்க விரும்பினாலும், அவற்றையும் விவரமாய் எழுதி அனுப்புகள்:

ஞானப்பாட்டுகள்: திருமதி S. J. சோமசுந்தர், முதல்வர், உடுவில் மகளிர் கல்லூரி, உடுவில் — கன்னியம்.

கீர்த்தனைகள்:

அருட்திரு. டி. ஆர். அம்பலவாணி, குருமனை, உடுவில் — கன்னியம்.

ஞாபகார்த்த ஸ்தோத்திர ஆராதனை

நுணாவிக் திருச்சபை ஊழியன் வண. N. கதிரவேலுவின் பாரியார், காலஞ்சென்ற திருமதி விக்கிரோயா நல்லம்மா பேரிடம் ஒரு ஞாபகார்த்த ஸ்தோத்திர ஆராதனை சென்ற வியாழக் கிழமை (3-3-77) காலை 9 மணிக்கு நுணாவிக் தேவாலயத்தில் நடைபெற்றது. வண. K. S. ஜெயசிங்கம் இவ்வாராதனையை நடாத்தினர். தேவாரம், செவ்விய தேவமலர் நவரத்தினத்தார் பாடப்பட்டது. வேதப் பரடங்களை திரு. க. நிர்மலானந்தனும், திருமதி P. N. பரமானந்தமும் வரகித்தனர். துதிமாலையை வண. N. கதிரவேலு நடாத்தினர்.

பரராட்டுரை வழங்கிய திருமதி ஞான ஆசிரியை, திருமதி கதிரவேலுவின் அன்பு, பணிவு, அடக்கம் ஆகிய பண்புகளை எடுத்துரைத்தார். திருமதி கதிரவேலு இந்தச் சிறப்பான குணங்களை அவருடைய தாயாராகிய திருமதி E. K. இயேசுதாசனிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டார் எனவும் அவர் கூறினார். செவ்வன் நிரஞ்சன் குணரத்தினம் பாடல் ஒன்றைப் பாடினார். அதனைத் தொடர்ந்து அருள்திரு. A. C. தம்பிராசா பிரசங்கம் செய்தனர். ஆராதனை முடிந்த பின்னர், காலஞ்சென்றவரின் மகளின் வீட்டில் சமுசமனித்த அனைவருக்கும், மதிய உணவு வழங்கப்பட்டது.

The Morning Star

4th March, 1977

The T. U. L. F. and the Government

We were also very much surprised when elected M. Ps. belonging to the T. U. L. F. accepted the invitation of the Prime Minister to the conference of all elected Muslim and Tamil M. Ps. This meant that she was meeting representatives belonging to all the parties. On her side, she perhaps was right in meeting all representatives of Tamil-speaking people, irrespective of their party affiliations, to discuss their grievances. On the other side, the T. U. L. F. was always insisting that they presented truly and fully the just demands of the Tamils. They were also proclaiming loudly earlier that the Prime Minister should meet them only. However, it is not for us to pass any judgement on their attitude at this critical juncture in the history of the country in general and of the Tamils in particular. Even many others belonging to the T. U. L. F., especially of their Youth Federation, who have vehemently protested against Tamil M. Ps. taking part in the conference, have commended the Kopay M. P's. unambiguous assurance that the T. U. L. F. stands firm on its demand for a separate state for the Tamils, and also his insistence that hereafter the Prime Minister should hold talks with representatives of the T. U. L. F. alone.

We wonder of what practical value would such talks be. The Tamils cannot, and will not, ever forget the bitter experiences they had with the Bandaranaike - Chelvanayakam and the Dudley - Chelvanayakam Pacts. Therefore, quite rightly, the leaders of the T. U. L. F. had been declaring that they would not enter into such Pacts hereafter. They could be, as easily and with the same impunity, unceremoniously discarded by the future Sinhalese Governments, the T. U. L. F. leaders maintain. We ourselves fully agree with this. We wish to recall at this place how we welcomed in these columns the visits of Ministers, like Dr. N. M. Perera, Mr. Felix Dias Bandaranaike and Mr. K. Ratnayake to the North. We commended them for conceding so readily that the Tamils had just grievances and the assurance they gave that, on their return to Colombo, they would find solutions to them. But nothing came out of such assurances. Quite obviously the Prime Minister was unwilling to move even an inch from the obstinate, intransigent attitude she had always adopted, from the beginning of her assuming the reins of power in 1970 itself, towards meeting delegations first from the F. P. and later from the T. U. F. She had insisted that, if such delegations wished to see her, they must do so without laying any condition. That is what happened when the F. P. first sent a memorandum to her listing 6 points for her consideration as a subject for negotiations. Later the Premier and her Government kept their eyes closed and their ears deafened when the horrible tragedy occurred during the last sessions of the International Conference Seminar on Tamil Studies in Jaffna on the 10th January, 1974. There was a brutal assault by the Police on an innocent crowd of Tamils, killing 9 and injuring hundreds. The demand of our people, including supporters of the S. L. F. P., for an impartial Judicial Commission was turned down by the Premier. The Government went forward also with a planned colonisation of traditional Tamils areas, and with the iniquitous system of standardisation of marks, mediawise, in admitting students to the University, thus perpetrating a cruel act of discrimination on the Tamil students. The North has been for a long time under the control of the Army and the Police. And over 40 Tamil youths were compelled to languish and suffer in faith, some of them for more than four years, without any charge sheet being served on them. Then, what came out of a conference of several Tamil leaders, sponsored behind the scenes by Government supporters, met and after a long deliberation submitted a list of 20 demands? The Prime Minister met a delegation from this conference and discussed their memorandum. That was the last thing heard about it. The Prime Minister, placing her full confidence on her advisers mainly people who depended on her own and her Government's bounty, from the North and the East, continued with her intransigency. Now that she finds her Government in utter disarray with the C. P. and several of her own party, including a Minister, pulling out of it, one wonders if she is seeking alliances with others to help her to return to power at the coming general elections. Is it also for the same reason that she has come down from her throne of power to woo the T. U. L. F.?

Yet they did not hate the son who had brought them so low. They loved him the more. Every day the old mother went into the room prepared for him on his return, to dust and care for it. At every meal she set three places at the table. Every time they knelt together at the family altar, a prayer went up for the boy in the far country.

That is the truth as Jesus revealed about God. He came to bring us the Truth, to make us know that God loves us, that on matter how far we may have

gone into the far country there is still a place in the father's heart and a welcome in the father's house.

Again, Jesus tells us He is the Life. Life, as we know it, is a fleeting and transient thing. If this is all life is, there is not much to it, just a grave in the valley. We all long for real life. We want to be freed from the power of death and the shackles of circumstances. Jesus says: "I am the Resurrection and the Life. He that believeth on me shall never die."

"Looking Unto Jesus"

"JESUS — THE WAY, THE TRUTH AND THE LIFE"

By
The Rev. L. N. Hitchcock

In answer to a question of Thomas, Jesus said: "I am the Way, the Truth and the Life." Jesus sets here before us the fundamental fact of Christianity. When we invite a man to become a Christian, we do not ask him to believe any particular doctrine, or subscribe to any particular form of government or worship. All we ask is that he believes in and accepts a person, Jesus Christ. He is the Way, the Truth and the Life.

In the early years of the sixteenth century there were three famous men in Europe, each seeking something. One was Magellan, the navigator. He was sailing with five ships in search of a way to the Indies and the wealth of the East. The second was Martin Luther, who was then studying the New Testament, hungry to find what was so dear to his heart — Truth. The third was the Spaniard, Ponce DeLeon. The golden days of his life were past and now he longed for a renewal of life. He had heard of a fabled spring in the new world that would give him Eternal youth. He was seeking that fountain. These three men stand as symbols of the three classes of human yearning. One was seeking a way, another truth and the third life.

To all these questions Jesus declares Himself to be the ultimate and the only answer. First, He says "I am the Way." A way is the road between two points that are separated. There is no other fact in human experience more plain than that we are separated from God. Sin separates God and man.

When Moses built the Tabernacle and Solomon the Temple, they put a great purple veil between the Holy of Holies and the people to show that there was an impassable gulf between God and man. But when Jesus died, the curtain was rent in two from the top to the bottom. The barrier was taken away. Once more the door of the father's house was opened and the prodigal could come home. Jesus was the Way to the Father.

"No man," He says "cometh to the father but by me." To all of us for the future the father's house is at the end of the Way. But there are some of us who seem to think we can enter there without Christ. He tells us plainly that we cannot.

Jesus tells us also that he is the Truth. He is the whole Truth about God and the human soul. There are other religions that teach truth about God. But the truth they teach is only fragmentary. It is powerless to save.

We hear it said very often, "what is the use of sending missionaries to other lands when they have their own religions?" To say this is to miss the central meaning of the Incarnation. There is but one who can lead them

to the perfect. Truth and that is Jesus Christ.

Again, Jesus alone reveals to the world the truth of a loving father who forgives. There is a story of a young man who fell into evil ways. He became a gambler and one day in a moment of great temptation put his name to a paper that ruined his father. Then he ran away without a word of farewell to his parents. They were compelled to go away from their comfortable home and into a poorer part of the city, and the old man who had been looking forward to an age of ease and comfort was compelled to go to work again.

(Contd. on first column)

A SERVICE

to
THANK GOD
for

The Lives and Work
of the late

Mrs. Poomany Nalliah

Mr. V. Nalliah

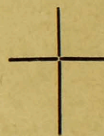
Mr. J. H. A. Alagaratnam

will be held at the
C. S. I. Church, Chavakachcheri
on Saturday, 12th March, 1977
at 9-00 a.m.

Friends and Relations are
cordially invited.

"Eesa-niketan" "Eliezer Lodge"
Chavakachcheri.

IN MEMORIAM

IN EVERLOVING MEMORY
OF

MATHURAMMAH

(Beloved wife of the Rt. Rev.
Dr. S. Kulendran)

Departed this Life:
8th March, 1974

And God shall wipe away
all tears from their eyes and
death shall be no more.

Vaddukodai.

IN MEMORIAM

IN LOVING MEMORY
OF

MY MOTHER

Alice Mathurammah Kulandran

Born: 22nd May, 1907

Died: 8th March, 1974

If I could have life's dearest wish,
It will not be for gold,
But just to have you back again,
As in the days of old.

Sadly missed by Thya.